

Sopron, 1906. augusztus 5.–Bécs, 1962. február 21.

Kiskereskedő-családból származott, apja fűszerkereskedő volt. A soproni bencés gimnáziumban érettségizett 1924-ben, majd Budapesten egyéves kereskedelmi akadémiát végzett, majd sütőipari mestervizsgát tett. 1927-től a családi tulajdonban lévő soproni Wanek-kenyérgyár cégvezetője. 1942-1943-ban katona. A Sütőiparosok Országos Szövetségének elnöke. 1936-tól tagja a Független Kisgazdapártnak, a soproni szervezet egyik vezetője. 1944 októberében a Gestapo letartóztatta; rövid vizsgálati fogság után szabadlábra helyezték, de 1945. március végéig rendőri felügyelet alatt állt. 1945 áprilisától az FKGP soproni szervezetének elnöke volt 1948-ig. 1945. június 24-én a város képviseletében az ideiglenes Nemzetgyűlés képviselőjévé választották. Július 22-étől a soproni törvényhatósági bizottság tagja. 1945. november 4-étől nemzetgyűlési, 1947. augusztus 31-étől országgyűlési pótképviselő. 1948. február 12-én Veszprém vármegye főispánjává nevezték ki, de tíz hónap után lemondott állásáról, amit az FKGP Politikai Bizottsága 1948. december 16-án tudomásul vett. Kenyérgyárát 1948-1949 folyamán államosították. Az ötvenes évek elején letartóztatták, koholt vádak alapján életfogytiglani börtönre ítélték. 1956 októberében szabadult ki a váci börtönből, 1956 novemberében családjával Bécsbe menekült.